

**Oświadczenie złożone
przez senatora Jana Dobrzyńskiego
na 46. posiedzeniu Senatu
w dniu 17 grudnia 2009 r.**

Oświadczenie skierowane do prezesa Rady Ministrów Donalda Tuska

Szanowny Panie Premierze!

Ograniczenie emisji CO₂ jest i niewątpliwie w dalszym ciągu powinno być jednym z priorytetów polityki energetycznej państw, także Polski. W ostatnim czasie Polska dokonała redukcji emisji gazów cieplarnianych w stosunku do roku bazowego o 32%, choć zobowiązana była to zrobić jedynie o 6%, zaś niektóre kraje Unii Europejskiej, które miały dokonać redukcji o 8%, temu nie sprostały. Te ostatnie powinny ponieść określone konsekwencje finansowe. Niezależnie od tego, w dalszym ciągu to Polska jest określana jako największy truciciel gazem CO₂. Pojawiają się także kolejne zapowiedzi rządu PO-PSL, że Polska jest gotowa uczestniczyć w projekcie redukcji emisji CO₂ o 30%.

Biorąc to pod uwagę, zwracam się do pana premiera z następującymi pytaniami.

1. Dlaczego działania rządu w wyżej wymienionej kwestii ograniczają się w istocie do blokady polskiego węgla?
2. Czy to nie uzależni naszego państwa od dostaw zewnętrznych? Jakiego kroki są podejmowane, aby do tego nie dopuścić?
3. Dlaczego Polska jako jeden z głównych reduktorów CO₂ nie miała decydującej pozycji w Kopenhadze? Przecież inne państwa nie mogą poszczycić się tak znaczną redukcją.
4. Czy polski rząd będzie domagał się od Komisji Europejskiej, aby ta opublikowała różnice między poziomami zobowiązań poszczególnych państw, różnice, które powstały między rokiem 2005 a rokiem 2008? Jeżeli tak, to proszę o wskazanie konkretnych dat, a jeżeli nie, to proszę o przedstawienie przyczyn.

Z poważaniem
Jan Dobrzyński